

Kakó na Krki zvoní.

Stara pesen Kánčnikova *)

Bóm, bom, bóm,	Prepelica,	Hlapec inó
Bóm se dál	Jarebica,	Gospodár!
Po sih mál	Kukavica,	Vsi molimo
Z' en bokál!	Volk, lisica	In éastimo,
Bómo píli,	In kozica!	Zahvalimo
Vin' točili	Tudi vrán	Stvárnika,
In hvalili	In podgán	Ker od njega
Vsi Bogá:	Bóga hváli	Vin' dobimo! —
On ga dá	Noč in dán;	Jaz tegá
En kozárček	Vsi fantíci	Dóbregá
Ali dvá.	In deklíči,	Očeta nebéškega
Vse stvari hvalite gá:	Vsi črvíči,	Bom častil,
Mož, ženica,	Ríbe, ptíci —	Dókler živ
Brát, sestrica,	Vsaka stvár	Bóm, bom, bóm,
Golóbica,	Za ta dár,	Živ bom — bóm! **)

*) „To so vérzi,“ — takó je Kánčnik rékal pesnim, katere níjso bile odménjene pétnu, kakeršna je tudi ta. — Upotrebljam tukaj brez nobenega pomiselka zdanji prapovpis, in sam ne véim, za kaj ga ne bi smel.

**) „Ta pésen je skována ino v déžel dána od enega pésmij-skladálca, ki né imel levega pálca,“ — takó se je éasi v šali podpisal pokojni Kánčnik. Lévi pálec si je bil odstrétil na lovu. — Kánčnik je bil učitelj na Dolénjskem, ter ako se ne motim, najprvo v Vélíkih Lásčah, mej Turjakom in Ribnico, potem na Krki (Obergurk), ter poslednjič v Dobrépoljah (Gutenfeld), mej Krko in Vélíкими Lásčami. V Dobrépoljah je umrl nekakó 1841. ali 1842. léta. Zgornje pesen je bil stvoril na Krki brez nobene dvojbe, ker so Lásčani vedno pripovedovali, kar sem éesto slišal tudi jaz, da se je imenovala: „kakó na Krki zvoní.“

F. L.

Razne stvari.

Kratkočasnice.

* Leni Mihec je malo ne vsak dan prepozno prišel v šolo. Učitelj so bili zaradi tega že jako nevoljni ter ga ostro kregajo, zakaj da on vselej zadnji v šolo pride. „Ne zamerite, gospod učitelj! jeden mora zadnji biti,“ izgovarja se Mihec.

* Katehet vprašajo učenca, zakaj je Adam v jabolko vgriznil. Učenec odgovori: „Ker ni imel noža, da bi si ga bil odrezal.“

* V nekem deškem zavodu je bila navada, da je dečke vsako jutro hodil sluga buditi s pozdravom: „Hvaljen bodi Jezus Kristus!“ in dečki so morali odgovoriti: „Na veke, amen!“

Necega jutra pa je jeden zaspal in ko ga pride sluga drugič buditi, zadere se nad njim: „Nu, kako dolgo pa bodeš ti spal?“ „Na veke, amen!“ odgovori deček, ki se je ravno probudil.

* Kmetski deček je na ulici pretepал gospodskega dečka. Tega mati to skozi okno videč grozi se kmečkemu dečku, rekoč: „Čaj, poníglavec, jaz ti kmalu pridem pomagat.“ — „O le ostanite v izbi, gospá, saj sem mu jaz sam kos.“

* Dve gospi ste se na ulici pogovarjali in tožili, kako je neki to, da so nekoliko časa sém pri pekarji hlebi vedno manjši. Čevljarsk deček, ki je ta pogovor slišal, reče: „to je čisto

naravno, ker zdaj pekár manj tēsta v hleb jemlje, nego li poprej.“

* „Jakec! ta le kos kruha si lepo pošteno razdelita s Tonetom,“ rečejo mati svojemu sinku. „Kako pa se deli pošteno,“ vpraša Jakec. — „Takó, da večji kos daš bratu.“ — „Tedaj pa naj le brat pošteno deli,“ odvrne Jakec.

Prigovori.

Kadar denar poide, pamet pride.

Človek se med ljudmi obrusi kakor kamen po svetu.

Človek se mora po ljudeh ravnati, ne ljudje po človeku.

Vsaka povodenj se uteče.

Kdor je zadovoljen, najmenj potrebuje.

Blagó se po niti nabira, a po vrvi zapravlja.

Bogastvo iz odrtije se nenadoma razbije.

Steza časti je ledéna gaz, ki hitro zvođeni.

Dobra odgoja brani uboštva pod streho.

Dokler je drevo mlado, lahko ga pripogneš, kamor hočeš.

Kdor hoče visoko priti, mora trden v glavi biti.

Desetkrat obrni besedo na jezik, predno jo izrečeš.

Kar se rodi, smrti zori.

Ako te jedro mika, zgrizi lupino.

Bolje denes kos, nego jutri gos.

Kdor vpraša, ne zaide.

Slovstvene novice.

* Gosp. J. Giontini, knjigotržec v Ljubljani je izdal 4 lične knjižice (Bilderbücher) z barvanimi podobami za male otroke, to je take, ki še niso brati zmožni, katerim se le podobe razkazujejo in primerno razlagajo. Ta misel gosp. Giontinija je vse hvale vredna ter mu želimo, da bi teh knjižic prav obilo razprodal mej našo malo slovensko mladino, katere bodo gotovo mnogo bolj ustrezale nego dosedanje nemške, katerih smo imeli — da smelo rečemo — preveč. Naslov knjižicam je: 1) Sedem Švabov; 2) Trnjulčica; 3) Aladin s čarobno svetilnico; 4) Mali Palček. — Cena posameznim knjižicam je 12 kr.

„Vrtce“ izhaja 1. dné vsacega meseca, in stoji za vse leto 2 gl. 60 kr.; za pol leta 1 gl. 30 kr. Napis: Uredništvo „Vrtcevo“, mestni trg, števil. 9 v Ljubljani (Laibach).

Izdatelj, založnik in urednik Ivan Tomšič. — Natisnila Klein in Kovač v Ljubljani.

* Domovinoslovje. Za slovenske ljudske šole. Spisal J. L. — Ta koristna knjižica za našo učeo se mladino je prišla v drugem, popravljenem natisu z 2 zemljevidoma novič na svetlo. Cena 20 kr. Dobiva se pri Janezu Leonu, tiskarji v Mariboru.

* Pripovedke za mladež. Sa 20 slika. U Zagrebu. Nakladom hrvat. ped.-knjiž. sbora 1882. 8°. 103 strani. — Tako se zove jako lična pripovedna knjižica v hrvatskem jeziku z 20 podobami. Knjižica ima 28 mičnih pripovedek v lepem in gladkem hrvatskem jeziku. Priporočamo jo vsem, ki so hrvaščine zmožni.

Odgonetke uganeke v 10. „Vrtčevem“ listu.

1. Pri krznarji; 2. Lažnjivec; 3. Drugi; 4. Maček; 5. Senec; 6. Dan hodá, ker se Kristusov vnebohod samo jeden dan praznuje; 7. List; 8. Tista zemlja, katero je na plugu demóv odpeljal; 9. Klepetec; 10. Na „ohá!“

Rešitev računске naloge v 10. „Vrtčevem“ listu.

Številke od jedne do deset se zapišejo tako-le: $\frac{92^{\frac{2}{7}}}{7^{\frac{4}{1/6}}}$ Vsota 100

Prav jo je rešila gospodična Mimica Sajovic v Kranji.

Rebus.

Priobčil St. K.

Bog mano
 mano Bog
 Bog
 Bog mene Bog.
 Bog.

(Rešitev rebusa v prihodnjem listu.)

Listnica. Gg.: J. S. v M.: Hvala na poslanem; prinesemo prihodnjič. — Zapóraki v K.: Skušali bomo vašo pesenec v katerem drugem listu prinesiti, ker v današnjem ni bilo mogoče. — Devojan: Vašej želji smo ustregli.